

КОНКУРСНА КОМІСІЯ ІЗ ДОБОРУ
КАНДИДАТІВ ДЛЯ ОБРАННЯ СУДДЕЮ
ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ
ЛЮДИНИ ВІД УКРАЇНИ
01220, м. Київ, вул. Банкова, 11, Офіс
Президента України.

Кандидат
Поух Дмитро Анатолійович

МОТИВАЦІЙНИЙ ЛИСТ

Видатний філософ Джордано Бруно, незадовго до своєї страти, написав наступне: "Там і тоді про мене будуть вірно судити, де наукове дослідження не є безумством, де не в жадібному захваті - честь, не в обжерливості - розкіш, не в багатстві - велич, не в злобі - розсудливість, не в зраді - люб'язність, не в обмані - обережність, не в удаванні - вміння жити, не в тиранії - справедливість, не в насильстві - суд".

Здавалося б, на сьогоднішній день вже ні в кого не викликає сумнівів щодо питання хто ж насправді був правий у тому драматичному судовому спорі ціною в життя - самовпевнений зухвалий одинак чи громадянське суспільство епохи Відродження. Три сторіччя знадобилось людству, щоб вірно судити про ідеї монаха-геліоцентриста. Та чи позбавились ми підмінених понять, на які він вказував як на перепону тверезому судженню? Відповідь нажаль очевидна, як очевидно і те, що сьогоднішнє суспільство все ще знаходиться на початковому етапі глобальної соціальної еволюції. Українське ж суспільство за останні декілька років прискорило свою еволюцію та доляє великими кроками шлях доленосних спроб та помилок. І на цьому шляху всі інституціональні зміни в державі неможливі без дієвого алгоритму самоочищення суспільства від проявів зневаги до усталених норм життя, матеріалізованих у Закон. У даному контексті важливо наголосити, що з трьох гілок влади самою прикладною, за моїм переконанням, є судова. Особа, яка вважає свої права порушеними, в першу чергу прямує до суду. Ефективний суд - це найкращий засіб загальної превенції будь-яких зловживань між людьми: від цивільних дрібно-побутових до кримінальних. Усвідомленняожної особи про невідворотність відповідальності за свої дії або бездіяльність формує межі поведінки корисні для всіх.

Незалежний та ефективний суд є найдієвішим інструментом формування громадянського суспільства.

І коли я розмірковую на тему того, що саме робить суди незалежними та ефектними відповідь завжди пряма чи опосередкована пов'язана з існуванням ЄСПЛ, який є еталонним взірцем для національних судів і чинником, що стримує від проявів свавілля.

У даному контексті наглядним є досвід однієї з країн, що є учасницею Ради Європи та яка в 2015 році на законодавчому рівні вирішила не виконувати рішення ЄСПЛ.

Це мало швидкі деструктивні наслідки для якості судочинства у всій державі та дозволило з'являтись таким судовим рішенням, що не тільки не витримують критики, а й фактично призвані наглядно продемонструвати безконтрольне судове свавілля.

Так на світ з'явились демонстративні політично мотивовані судові рішення на кшталт вироку про засудження відомого опозиційного політика за порушення іспитового строку без рахування поважності причин такого порушення, які виразились у перебуванні особи у комі після спроби його отруєння.

Певен, що до 2015 року, відчуваючи себе частиною демократичного світу, одним з оплотів яких є ЄСПЛ, національний суд ймовірно не ухвалив би такий вирок.

Таким чином, ЄСПЛ, який хоч і не є четвертою інстанцією в країнах-учасницях Ради Європи має прямий вплив на національне судочинство, корисність якого важко переоцінити.

Але повернімось до громадянського суспільства. Я, як учасник не можу залишатись осторонь від його становлення. Саме тому, я хочу зайняти посаду судді ЄСПЛ, адже завжди дотримуюсь того принципу, що не потрібно чекати доки сторонні люди зроблять світ навколо тебе справедливішим. Треба завжди починати з себе. Мою особисту мету зайняття посади судді ЄСПЛ можна сформулювати лаконічно - власною працею домогтися підвищення рівня довіри до судової влади у міждержавному масштабі.

Вважаю, що моя кваліфікація та набір особистих якостей та навичок вів мене саме до цієї посади. Передумови моєї відданості професії юриста сформувалися тоді, коли я почав практикувати за рік до здобуття повної вищої юридичної освіти. Тоді я зрозумів, що моє захоплення юриспруденцією не обмежене робочими годинами, для мене це головна сфера саморозвитку і у вільний від роботи час. На всіх посадах, де я працював до сьогоднішнього дня, моїм пріоритетом було - налаштування на результат. Подальше намаганнясясяти нові обрії професії юриста зумовило отримання мною свідоцтва про зайняття адвокатською діяльністю та вступ до аспірантури та робота над дисертаційним дослідженням в сфері адміністративного права.

В 2017 році я прийняв участь у доборі на посаду судді місцевого суду.

З п'яти з половиною тисяч учасників мене було обрано до семисот кандидатів на посаду судді місцевого суду та заражовано до Національної

шкоди суддів України, яку я успішно закінчив у 2019 році та склав кваліфікаційний іспит.

На моє переконання – курс НСШУ (кожний учебовий блок якого присвячений вивченю практики ЄСПЛ у різних аспектах та систематичному тестуванню отриманих знань) на сьогоднішній день в Україні є безальтернативно найкращим засобом здобути ґрунтовні знання положень Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, протоколів до неї та практики Європейського суду з прав людини.

Я віддаю собі раду, що у випадку зайняття мною посади судді ЄСПЛ, я не скомпрометую це високе звання недоброочесною поведінкою або невідповідним способом життя.

30.11.21

Д.А. Поух